

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
92/C 258/01	Ecu	1
92/C 258/02	Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het <i>Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> , voor door de Europese Economische Gemeenschap (EEG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen) (Week van 29 september tot en met 3 oktober 1992)	2
	Hof van Justitie	
	GERECHT VAN EERSTE AANLEG	
92/C 258/03	Zaak T-55/92: Beroep, op 3 augustus 1992 ingesteld door J. Knijff tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen	3
92/C 258/04	Zaak T-57/92: Beroep, op 14 augustus 1992 ingesteld door W. Graf Yorck von Wartenburg tegen Europees Parlement	3
92/C 258/05	Zaak T-58/92: Beroep, op 20 augustus 1992 ingesteld door A. M. Moat tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	4
92/C 258/06	Zaak T-59/92: Beroep, op 20 augustus 1992 ingesteld door R. Caronna tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	5
92/C 258/07	Zaak T-60/92: Beroep, op 21 augustus 1992 ingesteld door M. Noonan tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	5
92/C 258/08	Zaak T-61/92: Beroep, op 4 september 1992 ingesteld door H. de Compte tegen Europees Parlement	6

92/C 258/09	Zaak T-62/92: Beroep, op 4 september 1992 ingesteld door H. de Compte tegen Europees Parlement	7
92/C 258/10	Zaak T-63/92: Beroep, op 4 september 1992 ingesteld door C. Gomez Gonzalez, A. Sierra Santisteban, J. Mir Herrero, L. Torrella Ramos en P. Arto Hijos tegen Raad van de Europese Gemeenschappen	8

II *Vorbereidende besluiten*

.....

III *Bekendmakingen*

Commissie

92/C 258/11	Bericht met betrekking tot een permanente aanbesteding voor de distillatie van uit de markt genomen appels	9
92/C 258/12	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.239 — Avesta/British Steel/NCC)	9
92/C 258/13	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.251 — Allianz/DKV)	9
92/C 258/14	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.256 — Linde/Fiat)	10
92/C 258/15	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.258 — CCIE/GTE)	10

Rectificaties

92/C 258/16	Rectificatie van de lijst van producentengroeperingen en unies van producentengroeperingen in het jaar 1991 (PB nr. C 186 van 23. 7. 1992)	11
-------------	--	----

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

6 oktober 1992

(92/C 258/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	40,2621	US-dollar	1,37331
Deense kroon	7,58619	Canadese dollar	1,71733
Duitse mark	1,95285	Yen	164,317
Griekse drachme	253,871	Zwitserse frank	1,70676
Peseta	139,547	Noorse kroon	8,01192
Franse frank	6,62967	Zweedse kroon	7,41796
Iers pond	0,744949	Finse mark	6,20875
Lire	1810,29	Oostenrijkse schilling	13,7386
Gulden	2,19868	IJslandse kroon	74,8044
Escudo	173,738	Australische dollar	1,90553
Pond sterling	0,799601	Nieuwzeelandse dollar	2,52819

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het *Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, voor door de Europese Economische Gemeenschap (EEG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen)

(Week van 29 september tot en met 3 oktober 1992)

(92/C 258/02)

Nummer van de aanbesteding	Nummer en datum van het <i>Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> „S”	Land	Project	Uiterste aanbiedingsdatum
3515	S 189 van 29. 9. 1992	Senegal	SN-Dakar: Diverse leveringen	10. 12. 1992
3582	S 189 van 29. 9. 1992	Ghana	GH-Tema: Voertuigen (<i>Aanvullende inlichtingen</i>)	3. 11. 1992
3583	S 189 van 29. 9. 1992	Ghana	GH-Tema: Werkplaatsuitrusting (<i>Aanvullende inlichtingen</i>)	3. 11. 1992

HOF VAN JUSTITIE

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

Beroep, op 3 augustus 1992 ingesteld door J. Knijff tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-55/92)

(92/C 258/03)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 3 augustus 1992 beroep ingesteld tegen Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen door J. Knijff, woonachtig te Assenois (België), vertegenwoordigd door J.-P. Noesen, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te zijn kantore, Rue des Glacis 18.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de besluiten van het tot aanstelling bevoegde gezag van 15 maart 1991 en 26 augustus 1991, waarbij wordt geweigerd zijn verzoek om herziening van zijn indeling in te willigen, en het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag van 6 mei 1992, genomen na de krachtens artikel 90, lid 2, van het Ambtenarenstatuut ingediende klacht;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker stelt dat hij in 1986 als tijdelijke functionaris is aangesteld — met indeling in de rang A 4, salaristrap 4 — op een van de posten die in overleg met de Nationale Controle-instanties (NCI) moeten worden bezet; dat hij na afloop van zijn NCI-contract met succes heeft deelgenomen aan een selectieprocedure voor de bezetting van een tijdelijke post en dat hij daarna als tijdelijk functionaris is aangesteld, met indeling in de rang A 5, salaristrap 3; ten slotte stelt hij dat hij, na kennis te hebben genomen van het feit dat de Rekenkamer besluit nr. 91/17 van 21 februari 1991 had vastgesteld, waarbij de criteria voor de indeling van NCI-functionarissen werden vastgesteld, een verzoek heeft ingediend om met toepassing van deze criteria te worden heringedeeld. Door dit verzoek af te wijzen, heeft verweerster het beginsel van gelijke behandeling, de zorgplicht en het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden; hij is namelijk van mening dat de nieuwe regels ook zouden moeten gelden op de vóór inwerkingtreding van het besluit gesloten contracten, waaronder het zijne, en dat hij door de weigering om deze op zijn geval toe te passen, niet

dezelfde behandeling kan genieten als de andere tijdelijke functionarissen bij de hernieuwing van hun contracten zullen genieten.

Beroep, op 14 augustus 1992 ingesteld door W. Graf Yorck von Wartenburg tegen Europees Parlement

(Zaak T-57/92)

(92/C 258/04)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 augustus 1992 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door W. Graf Yorck von Wartenburg, woonachtig in het Groothertogdom Luxemburg, vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Schmitt, advocaat aldaar, Avenue Guillaume 62.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- dit beroep ontvankelijk te verklaren;
- het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag van 10 december 1991 en, voor zover nodig, het stilzwijgend besluit tot afwijzing van de door verzoeker op 15 januari 1992 ingediende klacht nietig te verklaren en vast te stellen dat verzoeker recht heeft op betaling van de inrichtingsvergoeding bij het verlaten van de dienst, vermeerderd met moratoire interessen van 8 % met ingang van 7 oktober 1991, alsmede hem te ontheffen van elke verplichting tot terugbetaling van de inrichtingsvergoeding die hem is toegekend;
- in elk geval verweerder te verwijzen in alle kosten, zoals nader bepaald in de artikelen 90 en 91 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker verklaart dat het tot aanstelling bevoegde gezag hem voor de erkenning van zijn recht op de in artikel 6 van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut bedoelde inrichtingsvergoeding heeft verzocht, met andere middelen dan verblijfcertificaten te bewijzen dat hij zich daadwerkelijk in Luxemburg heeft gevestigd, ondanks het feit

dat dit de enige stukken zijn welke daartoe worden genoemd in de mededeling van het tot aanstelling bevoegde gezag van februari 1991 aan de ambtenaren en tijdelijke functionarissen die hun dienst definitief beëindigen. Door van hem te verlangen dat hij deze stukken overlegt zonder te motiveren waarom het tot aanstelling bevoegde gezag bewust van zijn eigen instructies afwijkt, heeft dit gezag de instructie van februari 1991 geschonden en bijgevolg het beginsel van gelijke behandeling.

Verzoeker komt eveneens op tegen het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag om twee derde van het bedrag dat hem bij zijn tewerkstelling te Brussel in november 1987 aan inrichtingsvergoeding was uitbetaald, als onverschuldigd betaald te beschouwen, op grond dat zijn functie aldaar binnen drie jaar vanaf de datum waarop zijn tewerkstelling werd gewijzigd, is beëindigd; tegen dit besluit voert hij aan: schending van het gezag van gewijsde alsmede van artikel 24 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen. Ter zake merkt hij op dat het Gerecht van eerste aanleg het tot aanstelling bevoegde gezag heeft veroordeeld, hem een inrichtingsvergoeding ten bedrage van twee maanden basissalaris te betalen en dit gezag dus niet zonder het gezag van gewijsde te schenden, kan besluiten dat hij om welke reden dan ook verplicht is een gedeelte van de inrichtingsvergoeding terug te betalen die het krachtens deze veroordeling heeft moeten betalen. Anderzijds stelt verzoeker dat de in artikel 24 van de Regeling gestelde termijn van drie jaar niet ingaat met ingang van de datum van wijziging van de tewerkstelling, zoals het tot aanstelling bevoegde gezag beweert, doch met ingang van de datum waarop de tijdelijke functionaris in dienst van de Gemeenschappen is getreden; bijgevolg is het betrokken besluit in strijd met artikel 24 van de Regeling.

Beroep, op 20 augustus 1992 ingesteld door A. M. Moat tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-58/92)

(92/C 258/05)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 augustus 1992 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door A. M. Moat, vertegenwoordigd door L. Govaert, advocaat te Brussel.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

1. dit beroep ontvankelijk te verklaren;

2. de Commissie te veroordelen wegens het feit dat zij verzoekers beoordelingsrapport over het tijdvak juli 1989 tot en met juni 1991 niet op de vereiste datum heeft opgesteld;
3. de Commissie te veroordelen wegens het feit dat zij zijn beoordelingsrapport niet heeft geraadpleegd toen zij besloot om de posten IX.A.7 en IV.D.3 te bezetten, en de daaropvolgende afwijzing van verzoekers sollicitaties naar deze posten te annuleren en bijgevolg de benoemingen van de heren Thies respectievelijk Faull te annuleren;
4. de Commissie te veroordelen omdat zij niet binnen de door het Ambtenarenstatuut gestelde termijn een met redenen omkleed besluit op verzoekers klacht heeft genomen;
5. de Commissie te veroordelen om aan verzoeker respectievelijk de bedragen 500 000 Bfr., 250 000 Bfr. en 100 000 Bfr. te betalen, als vergoeding voor de schade die zij hem heeft veroorzaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker stelt dat de Commissie niet aan haar verplichtingen heeft voldaan om zijn beoordelingsrapport op te stellen binnen de tijdslimiet die is vastgesteld in de richtsnoeren van de Commissie inzake beoordelingsrapporten, die door het Gerecht van eerste aanleg als een interne richtlijn worden beschouwd, die als zodanig als een gedragsnorm moeten worden aangemerkt waarin de te volgen praktijk wordt aangegeven, die de administratie zichzelf oplegt en waarvan zij niet mag afwijken zonder de desbetreffende redenen te specificeren. Hij is derhalve van mening, dat er redenen zijn om de Commissie voor de vertraging in de opstelling van zijn rapport te veroordelen.

Verzoeker stelt dat zijn benoeming tot de posten IX.A.7 en IV.D.3 een bevordering zouden hebben ingehouden, en dat de Commissie onder deze omstandigheden op grond van artikel 45, lid 1, van het Ambtenarenstatuut verplicht was zijn rapport te vergelijken met dat van de andere kandidaten; wegens het ontbreken van zijn laatste rapport kon de Commissie zulks niet doen, zodat er redenen zijn de Commissie te veroordelen, omdat zij zijn beoordelingsrapport niet heeft geraadpleegd en bijgevolg zijn sollicitaties voor de betrokken posten heeft afgewezen, alsmede om de benoemingen van de heren Thies respectievelijk Faull door de Commissie te annuleren.

Ten slotte stelt verzoeker dat de Commissie dient te worden veroordeeld, de schade te vergoeden die hij heeft geleden ten gevolge van de vertraging bij de opstelling van zijn beoordelingsrapport en het niet raadplegen van dit rapport. Volgens de rechtspraak van het Gerecht kunnen vertragingen bij de opstelling van beoordelingsrapporten op zichzelf de ambtenaar schade berokkenen om de eenvoudige reden dat het verloop van een loopbaan door de afwezigheid van dergelijke rapporten kan worden geschaad wanneer besluiten moeten worden ge-

nomen die hem betreffen; verzoeker stelt meer in het bijzonder dat van de Commissie mocht worden verwacht, dat zij met grote zorgvuldigheid zou verzekeren dat hij zijn rapport binnen de gestelde termijnen zou ontvangen, aangezien zij wist dat hij sinds 1986 had geprobeerd een overplaatsing te verkrijgen, dat hij de wens tot overplaatsing in verband met zijn voortschrijdende leeftijd steeds sterker had geuit, dat hij solliciteerde op vele vacant verklaarde posten waarvoor hij de vereiste kwalificaties had, dat hij reeds klachten had ingediend tegen eerdere vertragingen bij de opstelling van vroegere beoordelingsrapporten en tegen het feit dat zij niet waren geraadpleegd en dat hij al veertien dagen met ziekteverlof was wegens een ziekte die verband hield met stress.

schouwd als een zware aanval op de met dat dossier belaste ambtenaren en deskundigen van de Commissie en met name op hemzelf.

Verzoeker beklemtoont, dat de Commissie opzettelijk heeft geweigerd hem bijstand te verlenen, ofschoon hij uitsluitend is belastend wegens handelingen die hij enkel in het belang van de Instelling heeft verricht. Als gevolg daarvan is hij niet publiekelijk in zijn eer en waardigheid hersteld. Hij is bovendien van mening, dat het ontbreken van een publieke reactie van de Commissie de geloofwaardigheid van de in het gewraakte artikel tegen hem uitgebrachte beschuldigingen heeft versterkt, hetgeen hem moreel uiterst zware schade heeft toegebracht.

Verzoeker wijst erop, dat artikel 24 van het Ambtenarenstatuut de Gemeenschappen niet alleen verplicht hun ambtenaren die smaad lijden, bijstand te verlenen, maar ook de door hen geleden schade gezamenlijk te vergoeden. Hij concludeert daaruit, dat de Commissie moet worden veroordeeld om de schade te vergoeden, die voortvloeit uit de publikatie van het betrokken artikel en uit haar weigering om hem in de verdediging van zijn belangen bij te staan.

Beroep, op 20 augustus 1992 ingesteld door R. Caronna tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-59/92)

(92/C 258/06)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 augustus 1992 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door R. Caronna, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demasure en V. Leclercq, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de s.à r.l. Fiduciaire Myson, Rue Glesener 1.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat de Commissie haar zorgplicht heeft verzuimd door niet tijdig de passende maatregelen te nemen om verzoeker publiekelijk in zijn eer en waardigheid te herstellen, en verplicht is de schade te vergoeden die verzoeker heeft geleden door de publikatie van het artikel in de „Canard enchaîné”;
- de Commissie te veroordelen om verzoeker als morele schadevergoeding de som van 100 000 ecu te betalen;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker zet uiteen, dat het weekblad „Le Canard enchaîné” op 11 december 1991 een artikel publiceerde, waarin het ontwerp van richtlijn betreffende de „aansprakelijkheid van de bouwer” op de korrel werd genomen. Naar de mening van verzoeker is dat artikel duidelijk een smaadschrift of moet het ten minste worden be-

Beroep, op 21 augustus 1992 ingesteld door M. Noonan tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-60/92)

(92/C 258/07)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 augustus 1992 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door M. Noonan, vertegenwoordigd door J. O'Reilly, S.C., lid van de balie van Ierland, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van R. Diderich, advocaat aldaar, Rue Zithe 8.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie, neergelegd in een aan haar gerichte brief gedateerd 9 juni 1992, om haar niet toe te laten tot algemeen vergelijkend onderzoek COM/C/741 (91/C 333 A/02), bekendgemaakt in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 333 A van 24 december 1991;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens verzoekster berust het bestreden besluit op een regel, volgens welke personen niet meer geschikt zijn

voor het vervullen van eenvoudigere uitvoerende functies, waarvoor kennis op het peil van lager middelbaar onderwijs of uitgebreid lager algemeen vormend onderwijs dan wel een gelijkwaardige beroepservaring is vereist, enkel omdat zij een graad of diploma hebben behaald waardoor zij het recht hebben om aan een vergelijkend onderzoek voor de categorie A of LA deel te nemen, dan wel het laatste jaar volgen van een cursus die tot een dergelijke kwalificatie leidt. Zij betoogt, dat het aan de bekwaamheid van een kandidaat voor eenvoudigere uitvoerende functies, waarvoor kennis op het peil van lager middelbaar onderwijs of uitgebreid lager algemeen vormend onderwijs dan wel een gelijkwaardige beroepservaring is vereist, geen afbreuk doet, dat hij kwalificaties of ervaring heeft verworven naast en onafhankelijk van die gevraagd om hem in staat te stellen bepaalde taken te vervullen; volgens haar is er dus geen objectieve band tussen de kwalificatie en ervaring waarover de kandidaten moeten beschikken en de taken die geslaagde kandidaten zullen hebben te vervullen. Derhalve stelt verzoekster, dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 27, eerste alinea en artikel 5, leden 1 en 3, van het Ambtenarenstatuut, met artikel 1, lid 1 van bijlage III bij dit Statuut en met algemene rechtsbeginselen inzake gelijke behandeling en vrije beroepsuitoefening.

Beroep, op 4 september 1992 ingesteld door H. de Compte tegen Europees Parlement

(Zaak T-61/92)

(92/C 258/08)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 september 1992 beroep tegen Europees Parlement ingesteld door H. de Compte, wonende te Châtel-Saint-Germain (Frankrijk), vertegenwoordigd door E. Lebrun en E. Boigelot, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Schiltz, advocaat aldaar, Rue de Fort Rheinsheim 2.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren; en derhalve
- nietig te verklaren:
 - a) het besluit van de Voorzitter van het Europees Parlement van 19 december 1991, voor zover daarbij
 - weliswaar aan de rekenplichtigen kwijting wordt verleend voor alle in de rekeningen van

de Instelling betreffende het begrotingsjaar 1982 opgenomen verrichtingen „(..) behalve voor het bedrag van 91 263 ecu vermeld in punt 3 van het besluit van het Europees Parlement van 11 juli 1986 waarbij decharge is verleend voor de uitvoering van de begroting van het Europees Parlement voor het begrotingsjaar 1982”, doch

- de secretaris-generaal wordt gelast dit bedrag van 91 263 ecu te verrekenen volgens de regels en op de wijze bepaald in het Financieel Reglement en de uitvoeringsvoorschriften daarvan, en
- intussentijd de uitbetaling is opgeschort van het creditsaldo van de waarborgrekeningen die waren geopend op naam van de rekenplichtige en de beheerder van gelden ter goede rekening bij de Kas voor de afgevaardigden die tot 30 april 1982 in functie waren;

b) het besluit van de Voorzitter van het Europees Parlement van 9 juni 1992 houdende afwijzing van de door verzoeker op 10 april 1992 ingediende klacht de dato 8 april 1992;

- verweerder te veroordelen tot betaling aan verzoeker van het creditsaldo van diens waarborgrekening, vermeerderd met moratoire interessen op de voet van 10 % per jaar vanaf ten laatste 11 juli 1986;

- verweerder te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers enige middel is ontleend aan schending van het Financieel Reglement van 21 december 1977, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 610/90 van de Raad van 13 maart 1990, en van de verordening van de Commissie van 11 december 1986 houdende uitvoeringsvoorschriften betreffende een aantal bepalingen van het Financieel Reglement, inzonderheid de artikelen 89 en 90 daarvan, alsmede aan schending van algemene rechtsbeginselen, met name het beginsel dat elke bestuurshandeling met wettige redenen — dat wil zeggen relevante, niet-contradictoire redenen die niet op een feitelijke en/of rechtsdwaling berusten — moet worden omkleed.

Verzoeker betoogt primair, dat het besluit van het Europees Parlement van 11 juli 1986 waarbij aan de Voorzitter van het Europees Parlement decharge is gegeven voor het begrotingsjaar 1982, noodzakelijkerwijze impliceerde dat kwijting werd gegeven aan degenen die in dat begrotingsjaar de functie van rekenplichtige hadden uitgeoefend. Dit gebiedt de logica en het gezond verstand en volgt uit het beginsel dat de administratie een ondeelbaar geheel vormt en uit het feit dat een kwijting naar haar aard onmogelijk partieel kan zijn. Zelfs in de veronderstelling dat verzoeker voor het jaar 1982 geen volledige kwijting zou hebben gekregen, heeft de Instelling zich

schuldig gemaakt aan een grove nalatigheid; door na te laten tegen 30 april 1982 rekening en verantwoording en een overdracht van bevoegdheden te doen plaatsvinden, heeft de Instelling het zichzelf onmogelijk gemaakt te bepalen, welke verrichtingen uit 1982 voor rekening van verzoeker en welke voor rekening van zijn opvolger, de heer Brown, kwamen.

Verzoeker betoogt subsidiair dat het bestreden besluit ten onrechte op het definitieve karakter van het arrest van het Gerecht van 17 oktober 1991 in zaak T-26/89 is gebaseerd, daar tegen dit arrest hogere voorziening is gesteld (zaak C-326/91 P).

Verder betwist verzoeker subsidiair, dat in het arrest van 17 oktober 1991, waarin het ontbreken van bewijsstukken, doch niet een financieel verlies van verzoeker als vaststaande is beschouwd, met gezag van gewijsde een voor terugvordering in aanmerking komend kastekort van 91 263 ecu zou zijn vastgesteld.

Beroep, op 4 september 1992 ingesteld door H. de Compte tegen Europees Parlement

(Zaak T-62/92)

(92/C 258/09)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 september 1992 beroep tegen Europees Parlement ingesteld door H. de Compte, wonende te Châtel-Saint-Germain (Frankrijk), vertegenwoordigd door E. Lebrun en E. Boigelot, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Schiltz, advocaat aldaar, Rue de Fort Rheinsheim 2.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren; en derhalve
- nietig te verklaren:
 - a) het besluit van 20 januari 1992 waarbij het tot aanstelling bevoegde gezag heeft beslist dat „H. de Compte niet lijdt aan een beroepsziekte in de zin van de Regeling voor de verzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tegen ongevallen en beroepsziekten”;
 - b) het besluit van 4 juni 1992 houdende afwijzing van de door verzoeker op 10 april 1992 ingediende klacht de dato 8 april 1992;

— verweerder te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een bedrag van 9 147 091 Bfr. te vermeerderen met moratoire interessen op de voet van 10 % per jaar vanaf — in ieder geval en onder elk uitdrukkelijk voorbehoud — 24 januari 1991 tot op de dag van de daadwerkelijke betaling;

— verweerder te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij het besluit van 18 april 1991, dat het onderwerp is van de bij het Gerecht aanhangige zaak T-90/91, heeft het tot aanstelling bevoegde gezag zijn eerdere besluit houdende vaststelling dat verzoeker aan een beroepsziekte lijdt, met terugwerkende kracht ingetrokken; bij het litigieuze besluit van 20 januari 1992, dat is vastgesteld na het arrest van 17 oktober 1991 in zaak T-26/89, heeft het tot aanstelling bevoegde gezag op grond van de overweging dat verzoekers ziekte was veroorzaakt door diens onregelmatige uitoefening van zijn functie, vastgesteld dat verzoeker niet aan een beroepsziekte lijdt.

Verzoekers enige middel is ontleend aan schending van het Ambtenarenstatuut, inzonderheid artikel 73 daarvan, de Regeling voor de verzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tegen ongevallen en beroepsziekten, inzonderheid artikel 3 daarvan, de verworven rechten alsmede algemene rechtsbeginselen, zoals de rechtszekerheid, de goede trouw, de bescherming van het gewettigd vertrouwen, de zorgplicht en het beginsel dat elke bestuurshandeling met wettige redenen moet worden omkleed.

Verzoeker stelt dat niet is voldaan aan de strikte voorwaarden voor een definitieve en met terugwerkende kracht geldende intrekking van een subjectieve rechten verlenend besluit.

Hij geeft primair als zijn mening te kennen, dat in het op de hogere voorziening tegen het arrest van 17 oktober 1991 te wijzen arrest zal worden vastgesteld, dat het „beroepsziektebesluit” van 24 januari 1991 niet onwettig is. Subsidiair voert hij aan, dat — los van het lot van de tuchtsanctie — zijn ziekte is veroorzaakt door het gedrag en de fouten van de Instelling, inzonderheid door de door de Tuchtraad zelf erkende te lange duur van de tuchtprocedure, door het demoraliserende, vernederende en destructieve feit van gedurende acht jaar nagenoeg geen werk te hebben gekregen alsmede door de verschillende pesterijen die hij heeft moeten ondergaan. Zeer subsidiair voert hij aan, dat het beroep van het Parlement op de eventuele onwettigheid van het ingetrokken besluit niet meer ontvankelijk is, daar het Parlement tijdens de procedure voor de erkenning van de beroepsziekte kennis had van de rechtspraak volgens welke een ziekte slechts als beroepsziekte kan worden aangemerkt wanneer zij haar oorsprong vindt in de regelmatige uitoefening van de functie.

Subsidiair voert verzoeker aan, dat het intrekkingbesluit niet binnen een redelijke termijn is vastgesteld.

Zeer subsidiair stelt verzoeker, dat hij mocht vertrouwen op de wettigheid van het „beroepsziektebesluit” waarbij hem een bepaald bedrag aan geld is toegekend. Het feit dat dit besluit vóór het arrest van het Gerecht in zaak T-26/89 was vastgesteld, impliceerde dat het niet aan de uitkomst van de tuchtprocedure was gekoppeld.

Zeer subsidiair geeft verzoeker nog als zijn mening te kennen, dat het tot aanstelling bevoegde gezag ten onrechte heeft geoordeeld dat de gegrondheid van verzoekers terugzetting in rang definitief was uitgemaakt, daar het arrest van 17 oktober 1992 door de uitspraak op de hogere voorziening kan worden gewijzigd.

Beroep, op 4 september 1992 ingesteld door C. Gomez Gonzalez, A. Sierra Santisteban, J. Mir Herrero, L. Torrella Ramos en P. Arto Hijos tegen Raad van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-63/92)

(92/C 258/10)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 september 1992 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Gemeenschappen door C. Gomez Gonzalez en vier anderen, woonachtig te Spanje en in België, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van de s.à r.l. Fiduciaire Myson, Rue Glesener 1.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

— nietig te verklaren het besluit van de Raad van 16 juni 1986 en alle latere besluiten waarbij verzoekers tot 31 maart 1989 als hulpfunctionarissen zijn aangesteld om een van de zesendertig permanente posten van Spaanstalig vertaler te bezetten, die voor-

komen op de lijst van het aantal ambten, gevoegd bij de afdeling van de begroting van de Raad;

— verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers verklaren dat zij op 16 juni 1986 als hulpfunctionaris zijn aangesteld om de functie van Spaanstalig vertaler uit te oefenen. Deze aanstelling geschiedde op basis van meerdere achtereenvolgende contracten waarvan het laatste afliep op 31 maart 1989; vervolgens hebben zij voor het tijdvak van 1 april 1989 tot en met 31 juli 1990 een contract van tijdelijk functionaris verkregen. Tegen de gelijkstelling van hun contracten als hulpfunctionaris met een contract als tijdelijk functionaris voor het pensioenstelsel, alsmede de inhouding van bijdragen aan dit stelsel hebben zij bij het Gerecht beroep ingesteld in de zaken T-24/91 en T-25/91.

Verzoekers betogen dat zij tijdens de terechtzitting van 15 januari 1992 voor het Gerecht in deze zaken voor het eerst hebben vernomen, dat de Spaanstalige vertaalafdeling bij hun aanstelling in 1986 in een kritieke situatie verkeerde ten gevolge van het ontoereikende aantal geslaagden voor de vergelijkende onderzoeken, waarbij slechts dertien vertalers konden worden benoemd op de negenenveertig beschikbare posten. Volgens verzoekers blijkt hieruit dat zij gedurende het hele tijdvak waarin zij als hulpfunctionaris hebben gewerkt, vaste taken hebben verricht waarvoor posten beschikbaar waren die voorkwamen op de lijst van het aantal ambten van de begroting van de Raad, en dat het bijgevolg onwettig was, hun een contract van hulpfunctionaris te verlenen. Er was geen enkele dringende reden, die een afwijking van het bepaalde in artikel 2 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, en van de verplichting van de Raad om hun onmiddellijk bij hun aanstelling in 1986 het statuut van tijdelijk functionaris te verlenen, kon rechtvaardigen.

Volgens verzoekers zijn door dit materiële nieuwe feit dat enkel de administratie kon kennen, de beroepstermijnen met betrekking tot het besluit om hen als hulpfunctionaris aan te stellen, opnieuw gaan lopen.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Bericht met betrekking tot een permanente aanbesteding voor de distillatie van uit de markt genomen appels

(92/C 258/11)

Het Regierungspräsidium Stuttgart — Referat 36 — Postfach 10 60 27, D-7000 Stuttgart 10 (tel. (07 11) 943 28 41; telex 721604 RPST D; telefax (07 11) 943 24 08/226 88 89, heeft een permanente aanbesteding geopend, in de zin van Verordening (EEG) nr. 1561/70 (PB nr. L 169 van 1. 8. 1970, blz. 63), voor de distillatie van uit de markt genomen appels.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie

(Zaak nr. IV/M.239 — Avesta/British Steel/NCC)

(92/C 258/12)

Op 4 september 1992 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾. Belanghebbende derden kunnen een afschrift van deze beschikking verkrijgen door een schriftelijk verzoek in te dienen op onderstaand adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV),
Task Force Fusiecontrole,
Kortenberglaan 150,
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 1.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie

(Zaak nr. IV/M.251 — Allianz/DKV)

(92/C 258/13)

Op 10 september 1992 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG)

nr. 4064/89 van de Raad (¹). Belanghebbende derden kunnen een afschrift van deze beschikking verkrijgen door een schriftelijk verzoek in te dienen op onderstaand adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV),
Task Force Fusiecontrole,
Kortenberglaan 150,
B-1049 Brussel.

(¹) PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 1.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie

(Zaak nr. IV/M.256 — Linde/Fiat)

(92/C 258/14)

Op 28 september 1992 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad (¹). Belanghebbende derden kunnen een afschrift van deze beschikking verkrijgen door een schriftelijk verzoek in te dienen op onderstaand adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV),
Task Force Fusiecontrole,
Kortenberglaan 150,
B-1049 Brussel.

(¹) PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 1.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie

(Zaak nr. IV/M.258 — CCIE/GTE)

(92/C 258/15)

Op 25 september 1992 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad (¹). Belanghebbende derden kunnen een afschrift van deze beschikking verkrijgen door een schriftelijk verzoek in te dienen op onderstaand adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV),
Task Force Fusiecontrole,
Kortenberglaan 150,
B-1049 Brussel.

(¹) PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 1.

RECTIFICATIES

Rectificatie van de lijst van producentengroeperingen en unies van producentengroeperingen in het jaar 1991

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 186 van 23 juli 1992)

(92/C 258/16)

Bladzijde 9, „PORTUGAL”:

in plaats van: „CERSUS — Agrupamento de Produtores de Cereais do Sul, SA, Av. de Badajoz n° 11, P-7350 Elvas”,

te lezen: „CERSUL — Agrupamento de Produtores de Cereais do Sul, SA, Av. de Badajoz n° 11, P-7350 Elvas”.



**BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES
DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg**

EUROPEAN CUSTOMS INVENTORY OF CHEMICALS (EUROPESE DOUANELIJST VAN CHEMISCHE STOFFEN)

Handleiding bij de indeling van chemische produkten in de gecombineerde nomenclatuur

Engelse versie - Bijwerking gecombineerde nomenclatuur 1991



Dit werk omvat:

- meer dan 32 000 chemische benamingen (internationaal aanvaarde algemene benamingen, systematische benamingen en synoniemen);

Het biedt de mogelijkheid:

- onmiddellijk de tariefindeling (post en onderverdeling) te vinden van de chemische produkten in het douanetarief van de Europese Gemeenschappen uitgaande van de benaming, het CAS-nummer (Chemical Abstracts Registry Number) of het CUS-nummer (Customs Union and Statistics).
- De nomenclatuur van dit tarief (gecombineerde nomenclatuur) is gebaseerd op de nomenclatuur van het geharmoniseerde systeem inzake de omschrijving en de codering van goederen die op wereldniveau wordt gebruikt.

BESTELBON TE VERSTUREN AAN:

**Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
2, rue Mercier, L-2985 Luxemburg**

Gelieve mij te zenden **EUROPEAN CUSTOMS INVENTORY OF CHEMICALS:**

1991 — 643 blz.

ISBN: 92-826-0529-9

Catalogusnummer: CM-60-91-854-EN-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg, exclusief BTW: ECU 66,00

Naam:

Adres:

..... Tel.:

Datum: Handtekening:

1 ECU = 2,35 Hfl.

